
Dějiny staveb po dvacáté

Dámy a pánové, konference Dějiny staveb dospěla do dvacátého ročníku. Impuls k jejímu vzniku vzešel z prostředí amatérských badatelů zaměřených na castellologii a sdružených v Klubu Augusta Sedláčka (dále jen Klub), když v roce 1999 na smrtelné posteli jeho předseda doktor Josef Miler vyzval členstvo k pořádání konference věnované průzkumům feudálních sídel. Jelikož u nás ale chybělo samostatné fórum pro uplatnění témat spojených s průzkumy historických staveb obecně, a protože jiné oslovené instituce či organizace k tomu nejevily ochotu, rozhodl se Klub Augusta Sedláčka vzít na sebe pořadatelství takových setkání.

Koncepce konference získala definitivní tvar v konzultacích s Jiřím Škabradou a posléze také s dalšími přáteli. Stále ale to byl jen záměr, jehož uskutečnění bylo možné teprve s uplatněním organizační schopnosti Petra Mikoty, díky obětavé spolupráci jeho rodiny a skupiny kolegů z Klubu. Cílem konference se stalo v partnerství se spolupořádajícími partnery, jejichž výčet se během doby měnil, vytvořit otevřené, vstřícné a zároveň kritické pole k prezentaci a sdílení informací z oboru zkoumání historických staveb v nejširším záběru témat. Oboustranný užitek jsme očekávali z propojení profesionální scény s amatéry, neméně závažným se jevilo vtažení studentů a mládeže vůbec do dění v oboru. Dodnes se tyto cíle daří plnit jen částečně.

Zcela podstatné je vydávání sborníku konferenčních příspěvků, který se Petru Mikotovi po celá léta daří doslova vydupat ze země, či spíše z neukázněných autorů za redaktorského nasazení Petra Rožmberského tak, že vychází vždy u příležitosti konání příštího ročníku. To je v českých zemích v daném oboru unikum, zaplacené tím, že jsme doposavad rezignovali na zařazení sborníku mezi tzv. impaktované tiskoviny.

Za uplynulých dvacet let se konference stala pro řadu talentovaných badatelů nejen po odborné, ale také po organizační a společenské stránce inspirací. Nejvýznamnější přínos v této souvislosti představuje z půdy konference Dějiny staveb vzešlý záměr založení Sdružení pro stavebněhistorický průzkum, které úspěšně působí dodnes.

Ceníme si, že se do dění konference jako předsedající nebo jako autoři referátů konference zapojila řada vynikajících osobností. Bohužel, některé z nich již na nás pohlížejí přes práh věčnosti. Jmenujme jen paní docentku Miladu Radovou-Štikovou, dále profesora Mojžíra Horynu, profesora Tomáše Durdíka a z amatérské scény Josefa Smitku ze Svěradic. Všem patří naše vděčná vzpomínka.

Jan Anderle